

[Jan Petersen]

Det andet, jeg lige skal gøre en bemærkning om, er dette med at få skabt aktivitet i stedet for førtidspensionering. Vi foreslog sidste gang – og gentog i dag, at vi foretrak – en 100 pct.s refusion på revalideringsindsatsen. Nu blev det sagt også af ministeren, at det drejer sig om at animere økonomisk til at få mennesker i aktivitet.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at den påtænkte omlægning af refusionssystemet betyder, at den kommunale udgift ved førtidspensionering på højeste niveau vil blive 4.356 kr., mens den kommunale udgift ved en revalidering vil være 5.324 kr. Så hvis man med de mange problemer, der trods alt også er i en sådan tankegang, tager udgangspunkt i, hvad der tjener kommunernes økonomi bedst, ville der også være god idé i at lave en højere refusionssats på revalidering. Det er jo reelt at søge at aktivere dér, hvor der kan aktiveres.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hr. Jan Petersen gav det råd, at vi skulle overveje at dele lovforslaget i to.

Dertil kan jeg sige, at lovforslaget ikke blot er fremsat som en helhed, men også er fremsat i sammenhæng med indenrigsministerens forslag fra i går. Men jeg vil sige, at jeg har hørt rådet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.

(Fremsat 10/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter forslaget skal faderens ret til dagpenge i de sidste 10 uger af barselperioden og adoptantens ret til barseldagpenge ikke være betinget af, at begge forældre har tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg er klar over, at problemstillingen tidligere har været genstand for drøftelse her i Folketinget – ja så sent som den 20. november 1990, hvor der var førstebehandling af et helt tilsvarende lovforslag fra SF.

Ved den lejlighed sagde jeg, at Venstre finder, at den økonomiske situation ikke giver mulighed for en forøgelse af de offentlige udgifter på det punkt. Nu vil jeg gerne tilføje – men med en anden kasket på – at selv om jeg nok har næret en vis sympati for forslaget, er det regeringens generelle opfattelse, at der ikke er basis for en øget offentlig udgift til barseldagpenge.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget kan med en vis usikkerhed opgøres til mellem 15 og 20 mio. kr. Denne usikkerhed henfører vi dels til antallet af fædre og adoptanter, der vil være berettigede til dagpengene, dels til den andel, der vil udnytte retten, hvor længe de vil udnytte den, og hvor stort et beløb de i givet fald vil have ret til.

Jeg vil også gerne her minde om, at der på baggrund af betænkningen fra dagpengeudvalget blev vedtaget en ny dagpengelov, som trådte i kraft den 1. april 1990. Der blev i den forbindelse gennemført bl.a. en lempelse med hensyn til faderens dagpengeret i 2 uger i tilknytning til fødslen. Faderens ret til dagpenge kan nu efter aftale med arbejdsgiveren placeres inden for de første 14 uger efter fødslen. I denne 2-ugers-periode er der mulighed for at yde dagpenge til begge forældre samtidig. Dagpenge kan i øvrigt i den periode udbetales til faderen, selv om moderen ikke er berettiget til barseldagpenge.

Det er værd at bemærke, at dagpengeudvalget ikke foreslog lempelse med hensyn til kravet om, at begge forældre skal have erhvervstilknytning, for at der kan udbetales dagpenge til faderen efter den 14. uge. Sådan har det været, lige siden der blev indført ret til faderlov.

[Socialministeren]

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om forældrenes adgang til barseldagpenge er gunstig nok. Men som det fremgår af det, jeg har sagt, mener regeringen trods en vis forståelse for forslaget, at faderens og adoptantens ret til dagpenge den økonomiske situation taget i betragtning er tilgodeset i fornødent omfang.

Et så udgiftskrævende forslag som det foreliggende bør i hvert fald ses i en større sammenhæng, og her tænker jeg på regeringens initiativ i øvrigt inden for børneområdet.

Regeringen vil derfor ikke isoleret gå ind på forslaget, men vi er da parate til at se på det i en større sammenhæng.

Jan Petersen (S):

Vi er faktisk mellem 10.000 og 15.000 fædre, der ville få gavn af dette her i fremtiden og – havde det været gennemført noget tidligere – også kunne have haft gavn af det tidligere.

Det er et ganske lille forslag og en ganske lille prioritering, men for dem, det er gået ud over hidtil, at det ikke har været muligt at få dagpenge som fader, hvis éns hustru ikke var dagpengeberettiget, ville det være en god lille håndsrækning.

Jeg har ikke mange andre bemærkninger at gøre til det. Vi vil under debatten om det næste lovforslag også komme ind i en diskussion om den samlede prioritering på børneområdet, som fru Jytte Andersen nærmere vil redegøre for. Men vi vil meget gerne have, at denne lille sag også kommer med i den store sammenhæng her i foråret.

Jeg skal også udtrykke glæde over, at socialministeren viser sympati for lovforslaget, og takke for den åbning, jeg faktisk hørte i indlægget.

Pia Christmas-Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke se nogen grund til, at faderens ret til barseldagpenge skal være afhængig af, om moderen er på arbejdsmarkedet eller ej. Sygedagpengelovens målgruppe omfatter først og fremmest personer på arbejdsmarkedet. Det kan ikke være rigtigt, at det derudover for den enkelte arbejdstagers ret også skal være et spørgsmål om, hvordan man i øvrigt har valgt at indrette sit familieliv.

Derfor ser vi faktisk meget positivt på det forslag, som er fremsat af Socialdemokratiet, og vi vil også gerne medvirke til dets vedtagel-

se, vel at mærke under den meget klare forudsætning, at der samtidig skabes enighed om finansieringen. For vi synes, at Socialdemokratiets forslag har én stor fejl og mangel, og det er, at der mangler bemærkninger om, hvilke udgifter det medfører, og hvordan man forestiller sig disse udgifter dækket.

Nu står vi jo netop i disse dage og uger over for en stor diskussion om, hvordan vi kan hjælpe børnefamilierne bredt. Man har også afsat nogle penge til det. Vi ser gerne, at dette forslag indgår i den samlede diskussion, den samlede prioritering på dette område. Vi kan også forestille os en diskussion om andre finansieringsformer, besparelser på andre områder inden for socialministerens ressortområde. Vi er meget åbne, men finansiering skal der til, og vi vil også gerne i udvalget have en mere uddybende redegørelse for, hvor store udgifter man forventer der vil komme i forbindelse med en gennemførelse af dette forslag, for det er jo lidt usikkert – som socialministeren også var inde på – hvor mange der vil deltage, og hvor meget vi dermed skal ud at hente i finansiering.

Men hvad angår hovedbudskabet, er vi meget enige; vi synes, der sker en urimelig forskelsbehandling, og vi synes, det kunne være rimeligt, om vi her fra Folketinget tog fat på området. Men vi må altså prioritere det samlet: Hvordan hjælper vi bedst børnefamilierne en bloc? Er dette problem så stort, at det skal løses nu? Og hvor skal finansieringen i givet fald findes?

Eva Kjer Hansen (V):

Der er nogle rimelig gode intentioner i Socialdemokratiets forslag om, at fædres ret til dagpenge i en kortere periode skal udvides til også at omfatte de fædre, hvor moderen er hjemme-gående, studerende el.lign.

Dels bør vi være positive over for at sikre forældre muligheden for at være sammen med deres helt små børn, i det omfang det kan lade sig gøre, dels kan det være rimeligt at sikre, at den gruppe på 10.000–15.000 fædre, der ikke får hjælp i dag, fordi retten til dagpenge kræver, at begge forældre har lønindtægt eller selvstændig erhvervsindkomst, også får en økonomisk dækning for at tage del i omsorgen for barnet.

Men der er absolut nogle økonomiske konsekvenser ved dette forslag. Alt efter det antal fædre, der vil være berettiget til dagpenge, hvor

[Eva Kjer Hansen]

meget de vil udnytte det og hvor længe og med hvor stort et beløb, kan det betyde, at forslaget i givet fald vil medføre store udgifter. Jeg har set i forslaget, at beregninger viser ca. 15–20 mio. kr. Vi har jo i forvejen svært nok ved at få budgettet til at hænge sammen, hvilket Socialdemokratiet ikke forsømmer nogen lejlighed til at gøre opmærksom på, og derfor skal vi ikke bare gennemføre nye udgiftskrævende forslag.

I Venstre synes vi, at vi skal vurdere børnenes vilkår i en sammenhæng, og vi vil derfor opfordre til, at dette forslag indgår i diskussionen af, hvordan børnepakken bliver brugt bedst. Så kan vi foretage en samlet vurdering af, hvordan vi helst vil bruge de afsatte ressourcer. I øvrigt vil vi jo altid kunne diskutere, hvor gode forældrenes muligheder i forbindelse med de små børn skal være. Men i den givne situation opfordrer vi altså til, at dette lovforslag inddrages i en samlet børnepakke.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

De mennesker – herunder folketingsmedlemmer – der, som ministeren også nævnte det, tager sig tid til at se på lovforslag nr. L 51 fra første folketingssamling, vil til fulde forstå det, når jeg siger til forslagsstillerne til dette forslag: Det kunne vi ikke gøre bedre selv! Og derfor har forslaget selvfølgelig SF's helhjertede støtte.

Tom Behnke (FP):

Det har altid været Fremskridtspartiets holdning, at det ikke skal være skatteyderfinansieret at gå på barselorlov, uanset om det er moderen eller faderen, der ønsker at gå på barselorlov.

Vi har dog fuld forståelse for, at det er nødvendigt at være hjemme hos barnet i de første, så vigtige uger efter fødslen, og derfor så Fremskridtspartiet hellere, at man ved fødsler ser bort fra ferielovens bestemmelser, således at forældrene får en lovmæssig ret til at holde deres optjente ferie samlet. På den måde kan moderen få de første 5 uger efter fødslen som ferie, uanset på hvilket tidspunkt af året fødslen sker, hvorefter faderen kan tage sine 5 ugers ferie sammenhængende. Hvis forældrene ikke mener, det er nok, må de finde muligheder for at finansiere deres barselorlov på anden måde; f. eks. kunne forældrene spare op til barselorlov og på den måde få råd til, at kun den ene af forældrene gik på arbejdsmarkedet, eller for den

sags skyld spare op til, at begge kan gå derhjemme.

Enhver borger er nødt til at prioritere sine udgifter, og det gælder også forældre, som må budgettere med den udgift, det er at få et eller flere børn. Børn er jo noget af det skønneste og mest dyrebare, man kan få. Derfor må det også være muligt for forældrene at afsætte penge til den udgift, det er at få børn.

Det at få barselorlov kan også udmærket indgå i en overenskomstforhandling, hvor lønmodtageren aftaler en ordning med arbejdsgiveren. Det kan Fremskridtspartiet naturligvis ikke have noget imod at man gør – tværtimod.

Lovforslaget fra Socialdemokratiet er ensbetydende med endnu større udgifter for det offentlige, og derfor stemmer Fremskridtspartiet imod.

Bente Juncker (CD):

Jeg synes, det var lidt trættende at høre ministeren og Venstres og De Konservatives ordførere stå og fortælle, at nu sprængte disse 20–25 mio. kr. altså udgiftsrammen. Det gør de i hvert tilfælde ikke; de betyder ikke en pind.

Centrum-Demokraterne er meget åbne over for dette forslag. Jeg synes nu ikke, at ordningen med fædres barselorlov har været det største tilløbsstykke, men det er da muligt, at de år-gange, der kommer – nu står der her, at det specielt er de studerende – vil benytte sig mere af det. Men jeg synes som ministeren og Venstre og De Konservative, at nu er der afsat nogle ekstraordinære penge til en børnepakke. Så lad os se, om vi kan bruge dem dér.

Jeg vil gerne fastholde, at selv om dette lovforslag skulle blive vedtaget isoleret, er det altså ikke noget, der sprænger nogen som helst rammer nogen steder.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Kun lige den bemærkning, at når det drejer sig om mænds anvendelse af barselorlovssystemet, kan vi jo ikke løse alle problemerne på én gang, men jeg ved af egen erfaring, at lige præcis det problem, der vedrører de studerende, virker meget, meget urimeligt.

Jeg skal ikke knytte andre bemærkninger til det, men vi tror ikke, det løser hele problemet, for der findes rent faktisk flere mænd, som i dag ville ønske at kunne anvende denne mulighed, men som ikke gør det.

[Jan Petersen]

Hvor meget brug der bliver for ordningen, og dermed hvad den koster, er meget vanskeligt at forudse. Men det forstår jeg at vi er enige om at der selvfølgelig skal kigges på under udvalgsarbejdet.

Der findes altså mænd, der ønsker at anvende denne ordning.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre har haft nogle temmelig afgørende principper, for os selv i hvert fald, vedrørende hele barselorlovssystemet igennem tiderne, som jeg gerne lige vil ridse op:

Det er væsentligt for os, at man hele tiden prioriterer under hensyn til barnet. Dernæst af hensyn til kvinden, og det hænger sammen med hensynet til barnet. Det betyder, at vi ikke giver nogen valgmuligheder – det er der åbenbart enighed om i Folketinget – når det drejer sig om en kort tid før fødslen og de første 14 uger efter fødslen. Da er det kvinden, der har ret til barselorloven, og det er af hensyn til barnet. Efter de 14 uger kan parterne vælge.

Det eneste brud på det er de 2 uger, som faderen kan vælge at tage, også med dagpengeret, inden for de 14 første uger efter fødslen. Det synes vi er i orden.

Man kan argumentere for dette lovforslag ud fra to synspunkter: ud fra det, jeg vil kalde hensynet til barnet, og ud fra det, man kan kalde hensynet tiligestillingen.

Jeg skal sige helt principielt, at Det Radikale Venstre ligesom alle andre partier i dette Folketing altid vil alt det gode. Det vil vi også gerne her, men jeg vil understrege, at Det Radikale Venstre også ønsker en stram og stærk og konsekvent prioritering af de goder, vi gerne vil have.

Når vi prioriterer i denne sammenhæng, prioriterer vi ud fra barnets tarv, og så vil vi også, som talrige andre ordførere har sagt her om denne sag, se det i nogle større sammenhænge. Det betyder selvfølgelig, at vi også må se det i sammenhæng med den børnepakke, der nu er lagt op til i forslaget til finanslov, og der er som bekendt afsat ¼ mia. kr. hertil.

Jeg skal understrege, at Det Radikale Venstre prioriterer omsorgsdage højere end ligestillingssynspunktet i dette forslag.

Vi har regnet på, hvad det mon kunne komme til at koste, og vi har også hørt beløb på mellem 15 og 20 mio. kr. Det beløb tror vi ikke på.

Vi tror, vi kommer op i et trecifret millionbeløb. Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet, hvilke overvejelser det har gjort sig om økonomien i dette forslag.

Nu har jeg sagt tingene lidt kraftigt, og derfor vil jeg gerne sige til sidst, at ligestillingssynspunktet så sandelig også har en meget høj prioritet hos Det Radikale Venstre; det skal der ikke herske tvivl om. Men vi er nødt til at se disse ting i sammenhæng, og det har jeg forstået at Socialdemokratiet også er parat til. Derfor er jeg lidt interesseret i, hvad Socialdemokratiet har skønnet med hensyn til beløbet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis jeg ikke husker galt, har SF da været fremme med et forslag, som, ja, om det er fuldstændig identisk eller der er rettet et par kommaer eller der er en særlig forhistorie, kan jeg ikke gennemskue, men jeg mener da, at jeg har talt om et forslag, hvor der stod det samme indholdsmæssigt, men hvor det bare var SF, der havde fremsat det.

Derfor har jeg studset lidt over, at der ikke er en eller anden henvisning til fortiden. Det virker, som om vi er blevet helt historieløse, når jeg ser forslaget her. Men der kommer sikkert en højere åbenbaring for mig, så jeg ser de sammenhænge.

Når jeg siger det, er det for at melde, at vi udtrykte sympati for noget af det, der står i forslaget, da vi behandlede SF-forslaget, men samtidig sagde, at vi jo i forrige samling havde fremsat vort eget forslag, hvor vi primært tog udgangspunkt i de studerende, som var bragt i en uheldig situation. Det forslag, kan jeg her oplyse, arbejder vi videre på og vil udbygge med noget af det, vi syntes var rigtigt i SF-sammenhæng.

Så min melding her vil være, at vi godt kan se nogle positive elementer, men samtidig skal vi jo, som vi alle ved, foretage en økonomisk prioritering. Det, vi lagde frem i forrige samling, og som vi genfremsætter, prioriterer vi altså højest. Men jeg tror nok, der vil være mulighed for en vis samarbejdning, og så må vi se, hvor meget økonomien tillader.

Skal lovforslaget træde i kraft i år, må jeg sige, at så må vi finde økonomien inden for de 750 mio. kr., som vi har indgået forlig om på finansloven. Hvis det først skal træde i kraft den 1. januar 1992, er vi selvfølgelig ikke bundet af

[Kofod-Svendsen]

de tal, men så må vi skønne ud fra en generel økonomisk vurdering.

Det er, hvad jeg kan melde i øjeblikket. Vi vil naturligvis kombinere det med vort forslag, som vi regner med at vi fremsætter i næste uge.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Kofod-Svendsen, at hans hukommelse slet ikke er så dårlig, som han tror. Han husker helt rigtigt, at i forbindelse med behandlingen af SF's forslag udtrykte Kristeligt Folkeparti stor sympati for dette forslag. Så jeg ser da også frem til, at vi samlet kan arbejde videre med det.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil godt indledningsvis sige tak for de mange positive tilkendegivelser om forslaget. Jeg skal så både til SF's historieundervisning og til Kristeligt Folkepartis historieundervisning sige noget om forhistorien.

Forhistorien er den, at da vi sidste gang reviderede ligebehandlingsloven, blev det i Arbejdsmarkedsudvalget afdækket, at der var et problem med hensyn til 10.000–15.000 fædres reelle mulighed for at få barselorlov.

Det skrev vi faktisk en betænkning om, som Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti støttede. På det tidspunkt tog både Socialdemokratiet og SF åbenbart afsæt til at omsætte det i lovforslag. Af forskellige grunde, som der ikke er nogen grund til at komme ind på her, var vi ved at træde hinanden over tærerne.

Det er forklaringen. Der er ikke nogen forskelligheder i forhold til indstillingen, i forhold til substansen.

Men som sagt vil jeg godt takke for den positive holdning, der har været til lovforslaget. Bortset fra Fremskridtspartiet er der faktisk tydeliggjort en holdning, som jeg synes er vigtig, nemlig at vi meget bredt politisk er optaget af, at fædre i højere grad skal inddrages i omsorgsopgaverne og naturligvis også have nogle økonomiske muligheder for det.

Fru Marianne Jelved spurgte meget konkret, hvad vi har gjort os af økonomiske overvejelser. Til det vil jeg godt svare, at der er meget usikkerhed omkring det. Hvor mange fædre vil tage barselorlov? Hvor længe vil de tage den, som socialministeren ganske rigtigt spurgte. Og hvad er niveauet så? Derfor har vi ikke lavet de

helt nøje regnestykker på det. Men vort slag på tasken har været det, som socialministeren sagde: 15–20 mio. kr.

Så vil jeg godt sige afslutningsvis, at vi er meget parate til at lade denne sag indgå i lidt bredere diskussioner om, hvordan vi prioriterer børnefamiliernes vilkår. Jeg har det ligesom fru Marianne Jelved: Vi står over for nogle benhårde prioriteringer, hvor vi naturligvis skal gøre os anstrengelser for at få det bedst mulige ud af pengene i forhold til børnene.

Men når dette forslag alligevel ligger på bordet, så er det, fordi vi synes, det er anstødeligt, at vi på den ene side kritiserer fædre sådan en bloc for ikke at involvere sig i omsorgsopgaverne og på den anden side reelt udelukker omkring 15.000 fædre fra at blive inddraget.

Det er lidt af forklaringen på, at vi alligevel har syntes, at dette forslag skulle fremsættes, som jo, da SF fremsatte det, nød fremme. Derfor mener vi egentlig også, at det bør indgå i den samlede børnepolitiske prioritering, vi står over for, og som vi i hvert fald i Socialdemokratiet håber meget på kan ende med bred forståelse og nogle brede politiske forlig til gavn for børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal udtrykke glæde over fru Jytte Andersens tilkendegivelse om prioriteringen og forståelsen for sammenhængen. Målet må være – hvis det er en ligestillingsbetragtning, vi støtter – at i hvert fald de 10.000 fædre benytter sig af denne mulighed, hvis den kommer. Man må også forestille sig, at de gør det i størrelsesordenen 10 uger, altså 2½ måned. Hvis dagpengene ligger på i hvert fald 20.000 kr. – det er igen alene et skøn – er vi oppe omkring de 200 mio. kr. Det er bare til almindelig eftertanke.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi tænker altid over det, vi hører fra fru Marianne Jelved. Det ved fru Marianne Jelved også godt.

Når vi har ræsonneret, at det er 15–20 mio. kr., hænger det sammen med, at vi ikke har nogen forventning om, desværre, at den andel af fædrene, der vil tage barselorlov, vil blive større, hvad enten deres koner eller kærestes eller

[Jytte Andersen]

samlevere er studerende eller de ikke er det. Den procentandel forskyder sig nok ikke meget, før vi får en bedre dækning rent økonomisk i forhold til niveauet for lønkomensation.

Det har vi ikke nogen forestilling om, og det er det, der er baggrunden for vores beskedne skøn. Jeg vil nok sige, at hvis vi havde taget den store mundfuld, altså et trecifret millionbeløb, var der andre ting, vi havde prioriteret højere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 22/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter forslaget fra SF skal der ske en forlængelse af den samlede barselorlovperiode med ret til dagpenge fra det offentlige med yderligere op til 12 uger og med op til 30 uger ved flerbørnsfødsler. De sidste 12 henholdsvis 18 uger forbeholdes faderen. Retten til barselorlov efter fødsel foreslås tilsvarende forlænget fra 24 til 36 uger og op til 54 uger, hvor der fødes mere end ét barn. Kravet om, at faderens eller adoptantens ret til dagpenge er afhængig af ægtefællens erhvervstilknytning, bortfalder.

Forslaget er en genfremsættelse. Det tidligere forslag var til førstebehandling den 20. no-

vember 1990, og ved den lejlighed afviste regeringen forslaget, og det gør vi fortsat.

Med hensyn til den foreslåede udvidelse af faderens ret til barseldagpenge mener jeg stadig, at der først og fremmest er brug for en holdningsmæssig ændring hos fædrene, selv om jeg selvfølgelig erkender, at også økonomiske forhold kan spille ind, når den enkelte familie skal beslutte, hvem der skal tage sig af barnet under den sidste del af orloven.

Men jeg tror bestemt ikke, at en udvidelse af faderens muligheder for at beholde barselorloven vil styrke det ønske, som SF udtrykker i bemærkningerne, om en udvikling, hvorefter der også på det private arbejdsmarked ydes fuld løn under barselorloven – tværtimod. Sagt med andre ord: Der er ikke penge til en forbedring på et område, hvor der i forvejen eksisterer en udmærket orden.

Jeg har da også bemærket, at det udvalg, der forberedte den forholdsvis nye dagpengelov, ikke stillede forslag om en forlængelse af den periode, hvori der kan ydes dagpenge. Det tillader jeg mig at tage som udtryk for, at det ikke kan være et meget presserende problem.

Som den økonomiske situation ser ud i dag, er der i hvert fald efter regeringens opfattelse ikke råd til de foreslåede forlængelser af dagpengeretten under barsel. Regeringen må derfor, ligesom det var tilfældet med SF's tilsvarende forslag i sidste samling, afvise lovforslaget.

Jytte Andersen (S):

SF's forslag er, som ministeren sagde, en genfremsættelse af forslaget om udvidelse af barselorloven med 12 uger til fædrene på dagpengeniveau.

Da vi behandlede SF's forslag i efteråret 1990, stillede Socialdemokratiet sig åbent og positivt over for en debat om småbørnsfamiliernes behov for at være mere sammen i barnets første leveår.

Vi er også positive over for princippet om, at fædre i højere grad skal – med streg under skal – inddrages i omsorgsopgaverne. I vores eget forslag, vores børnepolitiske program, lægger vi op til en forlængelse på 6 uger til moderen og 6 uger til faderen og sådan, at ugerne ikke overføres til hinanden, samt garanti for en plads i en daginstitution eller en dagpleje, når barnet er otte måneder. Siden vi behandlede SF's forslag sidste gang, er der imidlertid sket to ting: